

Zöld gyepek, árgyas erdő, búcsú déked,
Búcsú déked, vidáb, gyári lagzi!
Begtört szívvel sebbi bást deb kérek,
Csak hogy – haptic!!!

Varró Dániel fordításai

Rába György

KLUBDÉLUTÁN

Míg fiatal voltam
tobzódtam romboltam
kielégítetlen
roncsból építettem
páros menedéket
s megint ostromgépet
egy hajnalon arra
riadtam szívdobogva
a klubból ahol éltem
nem lehet kilépnem
pedig előírás
hiába a sírás
szigorú szokás itt
ahogy a tag vénül
ráolvasztják végül
kiürült csodáit
ledalolt sok asszony
kaján mosoly az ajkon
kitágult pupilla
rettegést ver vissza
ám nincs ki viasszá
unt sorsát átszabná
nem is emberforma
a panoptikumba
illőre döbbennek
frissen érkezettek
évek szatíróján
dülöngnek hahotázván
és előlről kezdik
míg rájuk nem öregszik

A HÓSZAKADÁS ÉNEKE

Esik a hó szakad
Hogy vágytam a fölmérhetetlen
térben legyek szabad
fölfedező s magamra szedtem
boldog kövér pelyhekhez illő
testes alakváltásait
vibráló képernyőn elilló
felirat egy percig tanít
és bár társul mellém szegődött
sok másik falánk útevő
s az úrön át seregnyi hősök
tartunk hihettem cél felé
elrévülten sodródva lejjebb
csapódott rám szenny füst korom
és ne-tovább telkekre leltek
élet-halál fogadalom
torz viszontagságok közül
még jó ha tar ágra alélva
most szegény rokonként megül
a szép remények hagyatéka

Lázár René Sándor*

REMETE SZENT RENÁTUSZ

Tán Istenben se bíztam,
De számban mennyi íz van:
Nyelvemben mennyi emlék,
Léteemben mennyi nemlét!

* Lázár René Sándor 1859-ben született Kolozsvárott. Latin és francia szakos tanár volt, kiváló romanista hírében állott, de hosszabb ideig hivatalnokként is működött. 1890-től Marosvásárhelyen élt, ott hunyt el 1927-ben. Töredékes önéletrajza, harminchat verse még 1992 augusztusában került elő. A fölfedezést követő filológiai kutatómunka, illetve életrajzi nyomozás eredményeképpen további hatvanhárom költeményre, jó néhány levélre és elegendő följegyzésre bukkantunk a költő élettársának, Vajdaréthy Júliának mindeddig lappangó hagyatékában. (Dr. Vajdaréthy Rabán szíves hozzájárulásával közlésezi: Kovács András Ferenc.)